

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNITI-VA!

Scinteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXV Nr. 3632

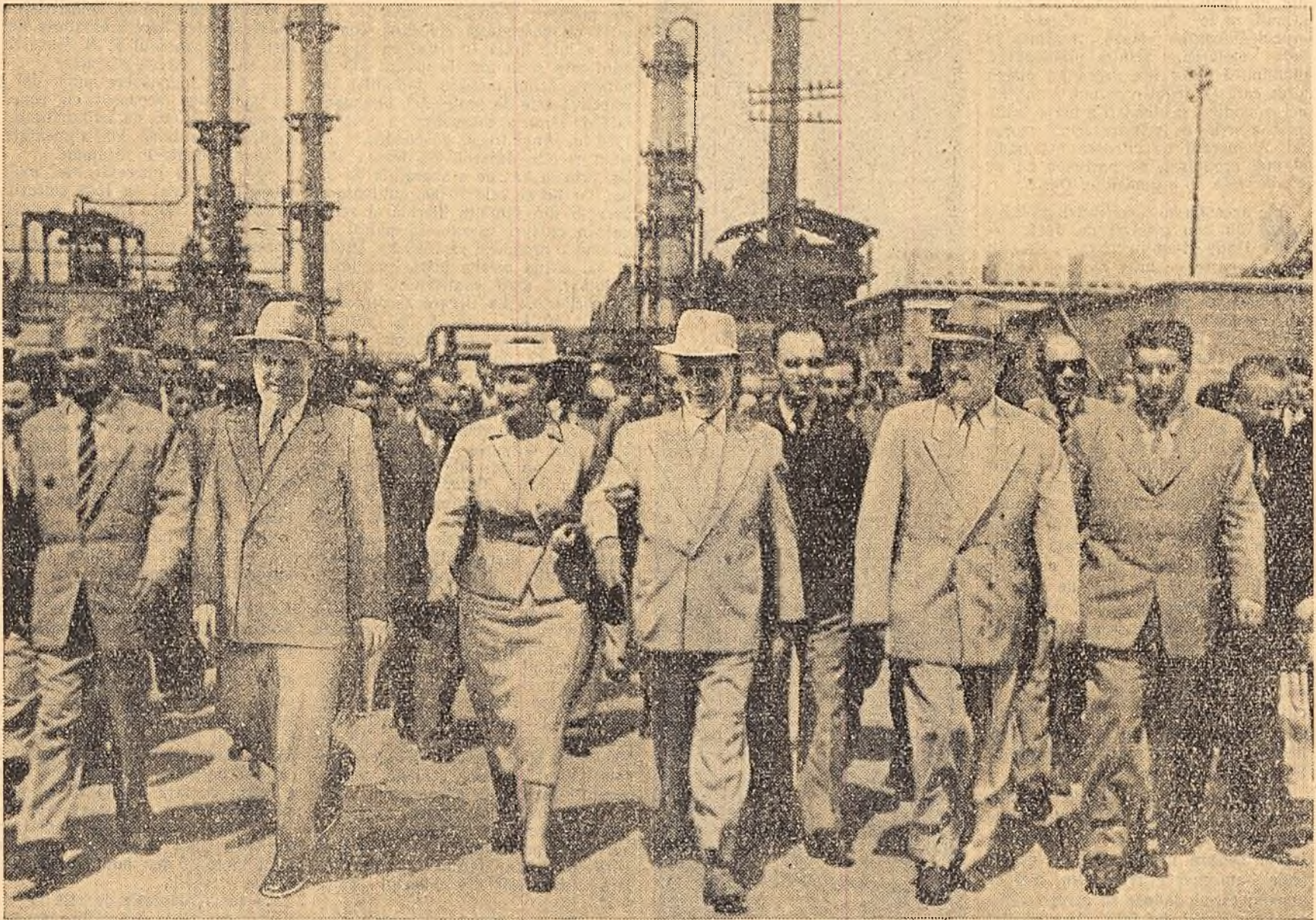
Marti 26 iunie 1956

4 PAGINI — 20 BANI

Agentele de presă transmit:

- Intilnirea prietenească a conducătorilor sovietici cu oaspeții străini la Ziuva Flotei Aeriene (pag. 4-a).
- Suveranii Iranului au sosit la Moscova (pag. 4-a).
- Gamal Abdel Nasser ales în unanimitate președinte al Republicii Egipt (pag. 4-a).

Vizita președintelui Tito în orașul și regiunea Ploești

În clișeu: Oaspeții iugoslavi și conducătorii partidului și guvernului nostru vizitează Rafinăria Nr. 1. Ploești

PLOEȘTI 25 (de la trimitul special Agerpres). — Luni dimineață, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, cu soția, Edvard Kardač, vicepreședintele Vecei Executive Federative, cu soția, Kocca Popovici, secretarul de stat pentru Afacerile Externe, cu soția, Mialko Todorovici, membru al Vecei Executive Federative, Iakov Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croația, și celelalte persoane care îl însoțesc pe președinte în vizita pe care o face în țara noastră au făcut o vizită în orașul și regiunea Ploești. În cursul vizitei, înalții oaspeți au fost însoțiți de tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, P. Borilă, Gr. Preoteasa, N. Guină, ambasadorul R.P.R. în R.P.F. Iugoslavia, precum și de N. Vujanovici, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la București, și locotenent colonelul Milan Minici, atașat militar.

Comitetului regional Ploești al P.M.R., Gheorghe Stan, președintele Comitetului executiv al Statului popular regional Ploești, și de alți reprezentanți ai organelor locale, de stat și de partid, precum și de numeroși oameni ai muncii.

Convoiu de mașini se îndreaptă apoi spre Ploești. Zeci de mii de ploeșteni au făcut conducătorilor poporului iugoslav o călduroasă primire. De-a lungul străzilor pe unde au trecut mașinile, precum și de la ferestre și din balcoane, mii și mii de oameni au aclamat pe președintele Tito și pe însoțitorii săi. Străbătând Ploeștii, mașinile se îndreaptă spre Boldești unde se află una dintre cele mai vechi șchele ale industriei petrolifere românești.

Tovarășul Iosip Broz-Tito s-a interesat îndepărate de problemele extracției țițeiului și de condițiile tehnice de muncă.

La ora 13, președintele Tito și ceilalți oaspeți au sosit la uzinele de utilaj petrolifer „I. Mai” unde au fost întâmpinați de inginerul Lucian Teodorescu, directorul întreprinderii, inginerul șef Divo Ioan, Ion Miricescu, secretarul comitetului de partid al uzinei, și de un grup de muncitori fruntași.

În uralele oamenilor muncii, coloana de automobile pășește uzinele „I. Mai”. Din nou răsună ovațiile pe străzile Ploeștilui. Oaspeții se îndreaptă spre rafinăria nr. 1, răspunzând cu căldură aclamațiilor ce le sint adreseate.

La intrarea în rafinăria nr. 1, oaspeții sint întâmpinați de tovarășii Ion Dumitru, ministrul Industriei Petrolului, Manea Ionescu, directorul rafinării, Haralambie Rădulescu, inginer-șef, Ion Constantin, secretarul comitetului de partid al întreprinderii, și Roman Sterian, președintele comitetului de întreprindere.

Oaspeții au vizitat apoi câteva secții ale rafinării.

La plecare, oaspeților iugoslavi li s-a făcut o caldă manifestație de simpatie.

Oamenii muncii din Ploești au manifestat cu căldură pentru prietenia dintre popoarele României și Iugoslaviei

(De la trimitșii noștri).

A doua zi a vizitei în România a președintelui R.P.F. Iugoslavia, tovarășul Iosip Broz-Tito, și a persoanelor ce-l însoțesc, s-a desfășurat sub semnul strîngerii legăturilor de prietenie și colaborare frățească dintre popoarele iugoslav și romin și dintre conducătorii lor.

Răspunzând invitației ce i-a fost adresată de reprezentanții populației din Ploești, președintele Tito, soția sa și ceilalți tovarășii iugoslavi au vizitat în cursul dimineții de ieri orașul și regiunea Ploești. Ei au fost însoțiți de tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, P. Borilă, Gr. Preoteasa, N. Guină, ambasadorul R.P.R. în R.P.F. Iugoslavia, precum și de N. Vujanovici, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la București.

La hotarul regiunii Ploești

În așteptarea sosirii oaspeților pe șoseaua București-Ploești, deasupra căreia fluturau sute de steaguri românești și iugoslave, s-au strîns numeroși grupuri de oameni. La kilometrul 39+300, de unde începe teritoriul regiunii Ploești, așteptau nu-

meroși oameni ai muncii de la uzinele „I. Mai” din Ploești, de la șchele Boldești, și alte întreprinderi din orașul și regiunea Ploești. Printre cei prezenți se aflau fruntași în producție, purtători ai Medaliei Muncii și ai altor decorații. Intrăm în vorbă cu citiva dintre aceștia.

— Îl așteptăm cu bucurie pe tovarășul Tito — spune maestrul Ungureanu Ioan, de la uzinele „I. Mai”, laureat al Premiului de Stat. Vrem să-l arătam realizările noastre — continuă el, mîndru pe drept cuvînt, de succesele pe care uzinele la care lucrează le-au obținut în fabricarea utilajului petrolifer.

— Am venit cu multă plăcere să-l întîlnim pe tovarășul Tito — intervenie în discuție tovarășul Stoicescu Ana, torcătoare la fabrica „Dorobanțu”. Îi vom arăta tot ce e mai interesant în întreprinderile din orașul și regiunea noastră.

Între timp, sosește numerosul grup de ziariști, foto-reporteri și radio-reporteri străini.

La orele 11, în aplauzele și ovațiile asistentei, își face apariția mașinile convoiului oficial. În prima mașină

deschisă se află tovarășii Tito și Gheorghiu-Dej. În cea de a doua mașină se află tovarășii Kardač și Chivu Stoica. Ei sint întâmpinați de tovarășii D. Balalia, prim-secretar al Comitetului regional P.M.R., Gh. Stan, președintele Comitetului executiv al Statului popular regional Ploești, și de alți reprezentanți ai organelor locale de stat și de partid. Răspunzînd tovarășului Balalia, care i-a urat bun venit, tovarășul Tito a spus: „Multumesc în numele delegației și al meu personal pentru caldă primire făcută aici. Vă aducem salutul popoarelor Iugoslaviei care nutrește față de poporul romin simpatie și cele mai bune dorințe de colaborare. Urez poporului romin și în special oamenilor muncii din regiunea Ploești mult succes în munca creatoare pentru un viitor fericit.”

Trăiască prietenia dintre poporul romin și poporul iugoslav!

Apoi, după vechiul obicei românesc, oaspeților li se oferă piine și sare.

Un grup de pionieri își fac drum pînă la mașina în care, în picioare, tovarășii Tito și Gheorghiu-Dej răspund manifestației de simpatie pe care le-o face mulțimea. Pionierii oferă

oaspeților buchete de flori, insigne, cravate.

Pe străzile Ploeștilui zeci de mii de oameni au întâmpinat și au salutat pe conducătorii iugoslavi și romini, aruncîndu-le flori și ovaționînd cu căldură pentru prietenia dintre popoarele Iugoslaviei și României, pentru tovarășul Tito și ceilalți oaspeți iugoslavi. Străbătînd Ploeștii mașinile se îndreaptă spre Boldești.

La șchele Boldești

Scăldate în razele soarelui, apar în curînd în fața noastră șchelele zecilor de sonde care umplu dealurile din împrejurimi. La Boldești oaspeții se îndreaptă spre sonda nr. 700, care dă producția record de 30 vagoane în 24 ore.

— După ce am exploatat prădalnic zăcămintele din straturile de la mică adîncime din această regiune, capitaliștii au declarat Boldeștii regiune moartă și au lăsat sondele în părăsire, intrucît, afirmă el, zăcămintele se epuizaseră — spune tovarășul Gheorghiu-Dej.

— În 1950 specialiștii noștri, ajutați

(Continuare în pag. 3-a)

Salutul adresat C. C. al P. M. R. de către Congresul scriitorilor din R. P. R.

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

Scriitorii din Republica Populară Romînă, întruniți în primul lor Congres, mulțumesc din adîncul inimii Partidului Muncitoresc Român și Comitetului său Central pentru tot ceea ce au făcut și fac în vederea înfloririi continue a literaturii romîne.

Congresul a constat cu bucurie că drumul pe care s-a dezvoltat literatura noastră nouă a asigurat succesele mari ale creației noastre. Este clar că operele literare cu care se mîndrește poporul nostru au fost cu puțință prin îndrumarea atență, necontenită și prin grija părintească purtată de partid literaturii și fiecărui scriitor în parte. Partidul a pus preocuparea față de creația literară în rîndul marilor sale preocupări pentru transformările istorice ale vieții din țara noastră. Partidul ne-a ajutat să pătrîdem mai adînc în esența vieții poporului nostru și să realizăm o literatură de înaltă valoare artistică pusă în slujba poporului. Vieta cea nouă a poporului a dat aripi inspirației și fanteziei creatoare, a descătușat toate energiile care vor să slujească adevărului. Numai astfel s-a putut crea o atît de slînsă coeziune ideologică în frontul nostru literar, numai astfel s-au putut aduna într-un singur mînuichi toate talentele, scriitorii din toate genera-

țiile, reprezentanții poporului romîn și ai tuturor naționalităților conclocuitare din R.P.R.

Noi, scriitorii, ne exprimăm sentimentele de profundă mulțumire și dragoste și ne însușim pe deplin nobilele sarcini pe care Comitetul Central al P.M.R. ni le-a pus în față în salutul adresat Congresului.

Călăuzindu-ne după sîntările înțelepte ale partidului noi mergem înainte prin eforturi susținute și prin debateri creatoare, dezvoltînd varietatea genurilor literare, a stilurilor și curentelor în cadrul realismului socialist, în lăturînd lipsurile și greșelile activității noastre, pentru îmbogățirea tezaurului literaturii noastre cu noi opere care să zugrăvească munca minunată a poporului și să-l însuflețească în furtarea socialismului.

Trăiască prietenul scriitorilor, conducătorul luptei pentru fericirea poporului nostru, — Partidul Muncitoresc Român!

Trăiască literatura legată de cauza poporului, literatura omului nou dintr-o țară nouă și încrezătoare în viitorul ei!

CONGRESUL SCRITORILOR DIN REPUBLICA POPULARA ROMINA

O contribuție la întărirea prieteniei și colaborării romino-indiene

Vizita în țara noastră a vice-președintelui Republicii India, S. Radhakrishnan

Astăzi sosește la București, într-o vizită de prietenie, dl. Sarvapalli Radhakrishnan, vicepreședintele Republicii India. În persoana înaltului oaspeț poporului romin salută cu bucurie, din toată inima, marea și talentatul popor indian.

Vizita pe care dl. Radhakrishnan o întreprinde în Republica Populară Romînă în cadrul călătoriei sale în țările Europei și Africii constituie un eveniment remarcabil în istoria relațiilor dintre țara noastră și India.

Deși cele două țări ale noastre se află la mij de kilometri depărtare una de alta, poporul romin nutrește o prietenie sinceră față de poporul indian și are o mare admirație față de capacitățile sale creatoare, față de marile opere ale multimilenareii culturi indiene. Aceste sentimente s-au manifestat de-a lungul anilor în simpatia profundă cu care poporul romin a urmărit lupta de eliberare națională a poporului indian, în bucuria cu care a salutat proclamarea independenței de stat a Indiei. Astăzi poporul nostru urmărește cu adîncă simpatie eforturile guvernului indian îndreptate spre lichidarea deplină a ultimelor rămășițe ale colonialismului de pe teritoriul Indiei, spre consolidarea independenței, dezvoltarea unei industrii proprii și îmbunătățirea nivelului de trai al populației. Poporul romin acordă o adîncă prețuire marelui aport pe care poporul indian și guvernul Republicii India îl aduc la cauza întăririi păcii și securității în Asia și în lumea întreagă.

După stabilirea relațiilor diplomatice dintre R.P.R. și India, legăturile dintre țările noastre se dezvoltă cu succes pe baza rațională a principiilor coexistenței pașnice. Indiei și Romîniei le este comună năzuința fierbinte spre întărirea păcii și spre dezvoltarea prieteniei și colaborării între toate statele, în numele păcii și progresului.

Opinia publică din țara noastră urmărește cu satisfacție dezvoltarea romînă, în folosul ambelor popoare, a colaborării economice și culturale dintre India și România. După cum se știe, R.P.R. a participat anul trecut la Tîrgul internațional de la Delhi, unde expozatele romînești, în special utilajul petrolifer, s-au bucurat de aprecierea și interesul cercurilor de afaceri indiene. Ca urmare, a fost încheiat un acord potrivit căruia R.P.R. livrează Indiei utilaj petrolifer, ciment, mașinile, tractoare și alte mașini agricole, hîrtie, produse farmaceutice, etc., în schimbul cărora importă numeroase produse ca: minereu de fier, ceai, cafea, bumbac, lînă și altele.

Ultimii ani au fost marcați în domeniul schimburilor culturale de o seamă de manifestări cum sînt: de pildă, traducerea în limba romînă a unor opere din literatura contemporană indiană și organizarea unei expoziții de pictură indiană la București. De curînd a apărut în vitrinele librărilor noastre în multe mii de exemplare ample lucrare a eminentului om de stat și șef al guvernului indian, G. Nehru — „Descoperirea Indiei” — întîmpinată cu interes deosebit de publicul rominesc, dornic să aște cît mai multe din trecutul istoric al poporului indian, din lupta sa pentru libertate și independență, din activitatea sa pașnică, constructivă de astăzi. De asemenea sute de mii de oameni au vizionat remarcabilele producții ale cinematografului indiene. Ne bucurăm de asemenea faptul că și în India încep să fie cunoscute pe larg cultura și arta poporului nostru, prin traducerea în limbile bengali și hindu a operii maestrului Mihail Sadoveanu, „Bor-

deenii”, prin organizarea unei expoziții de artizanat românesc etc. În acest an schimburile culturale romino-indiene vor spori și mai mult.

Poporul romin apreciază vizita vicepreședintelui Indiei în R.P.R. ca o contribuție din cele mai însemnate la întărirea continuă a relațiilor de prietenie romino-indiene.

Fiu eminent al poporului indian, dl. Radhakrishnan este cunoscut de toate țările, luptător de frunte împotriva colonialismului, pentru o Indiă liberă și independentă, remarcabil om de stat și politic și reprezentant de frunte al cercurilor științifice indiene.

El s-a născut la 5 septembrie 1888 în satul Sarvapalli din statul Andhra. Înzestrat cu mari capacități, el s-a remarcat încă din timpul studiilor. De-a lungul vieții sale el a depus o vastă activitate științifică în domeniul filozofiei. După ce a activat în această specialitate la universitățile din Mysore, Andhra, în 1921, el a fost numit șef al catedrei de filozofie la cea mai mare universitate din India — la Calcutta. Aci a destăsurat o îndelungată activitate publicistică, scriind importante studii, cum sînt „Filozofia indiană”, „Conceptia lui Rabin-drathnag Tagore”, „Conceptia indiană asupra vieții”, „India și China” și altele. Aceste studii au contribuit la cunoașterea și înțelegerea filozofiei indiene în lumea întreagă.

În cursul anilor, el a înțuit numeroase prelegeri la universități din Anglia, S.U.A., China. Pentru laborioasa sa activitate științifică i-au fost conferite înalte distincții științifice de

oanore. Membru al Academiei de științe din Anglia, el posedă titlul de doctor honoris-causa în literatură al universităților din Andhra, Agra, Allahabad, Patna, Lakkau și doctor honoris-causa în drept al universităților din Benares, Calcutta, Londra.

Cu prilejul vizitei în U.R.S.S. a fost ales profesor de onoare al universității „M. V. Lomonosov”.

Deși nu a părăsit niciodată activitatea de cărturar, dl. Radhakrishnan a participat și participă activ și la loc de frunte în activitatea pe tîrim social-politică. El a fost un bun prieten al marelui învîțător al poporului indian, Mahatma Gandhi. În 1946 a fost ales membru al Adunării Constituante a Indiei, iar în anul următor a luat parte ca reprezentant al țării sale la conferința interasiatică de la Delhi. În 1949 a fost ales președinte al comitetului executiv al U.N.E.S.C.O. Din același an și pînă în 1952 a activat ca ambasador al Indiei în U.R.S.S. Opiniile sale au fost apreciate și apreciate de legăturile de prietenie între popoarele indiene și sovietice. În 1952, dl. Radhakrishnan a fost ales vicepreședinte al Republicii India.

Prietenii păcii prețuiesc remarcabila activitate a acestui luptător neobosit pentru cauza păcii și înțelegerii între popoare, adevărat devotat al principiilor coexistenței pașnice și colaborării internaționale în scopul progresului.

Poporul romin întîmpină pe dl. Radhakrishnan, vicepreședintele Republicii India, cu cele mai alete sentimente de prietenie și îl spune din adîncul inimii: „Fiți bine veniți în țara noastră, sol al marelui popor indian!”.

Primii la seceriș

CONSTANTA (coresp. „Scinteia”). — În raioanele Negru Vodă, Adamclisi și Tulcea din regiunea Constanța a început zilele acestea secerișul orașului de toamnă. Gospodăriile agricole colective din satele Bugeac și Zorile, precum și gospodăria agricolă de stat Ostrov au recoltat peste 40 ha. orz de toamnă.

În ziua de 25 iunie, mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat Cobadin și Mosneni au recolat fiecare cîte 60 ha. orz. Pînă la această dată în regiunea Constanța s-a mai recoltat rapița de pe o suprafață de 1105 ha.

TIMIȘOARA (coresp. „Scinteia”). — Folosind din plin fiecare oră bună de lucru, colectiviiști, întovărășiții, țărani muncitori cu gospodărie individuală și muncitorii din gospodăriile agricole de stat de pe ogoarele regiunii Timișoara au terminat în ziua de 25 iunie recoltatul rapiței. Recoltă bogată de rapiță au obținut muncitorii din G.A.S. „Scinteia” — 900 kg. la hectar, G.A.S. Banloc — 866 kg. la hectar, etc.

Modernizarea unor mașini la uzinele „Progresul”

BRILA (coresp. „Scinteia”). Zilele trecute muncitorii și tehnicienii uzinelor metalurgice „Progresul” din Brăila au terminat construcția unui nou lot de mașini, printre care numeroase rulouri-compresor, buldozere, mașini pentru industria carboniferă, utilitaje pentru fabricile de bere.

Principala grijă a constructorilor o constituie acum îmbunătățirea permanentă a calității mașinilor. De aceea inginerii și tehnicienii serviciului de proiectări au uzinei, observînd că motorul excavatorului are o capacitate mai mare decît cea necesară, au elaborat proiectul unui tip de excava-

vator cu motor de 80 c.p. dar care are un randament superior față de vechiul tip. De asemenea, se lucrează la îmbunătățirea sistemului de comenzi hidraulice, la mărirea stabilității și mobilității noului tip de excavator.

Printre alte realizări în domeniul modernizării mașinilor se pot enumera: reducerea greutateii ruloului compresor cu 300 kg. și a excavatorului de 0,5 m. cubi cu 100 kg., înlocuirea comenzilor mecanice cu comenzi hidraulice la buldozerul K. D. 35 etc.

Sute de anvelope de cauciuc peste plan

PLOEȘTI (coresp. „Scinteia”). — La uzina chimică „Victoria” de la Florești, raionul Cîmpina, care fabrică anvelope de cauciuc și camere pentru majoritatea tipurilor de automobile din țară, numeroși tineri lucrează cu însușirile pentru a întîmpina în mod deosebit Congresul U.T.M.

Manta Vasile și Ion Anton produc zilnic cu 25% mai multe anvelope în formă crudă.

În primele două decade ale acestui luni, datorită și aportului tinerilor muncitori, colectivului de aici a produs cca. 700 anvelope de cauciuc peste prevederile planului.

Spectacol de gală în cinstea președintelui Republicii Populare Federative Iugoslavia, tovarășul Iosip Broz-Tito

Luni seara, la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. a avut loc un spectacol de gală dat în cinstea președintelui Republicii Populare Federative Iugoslavia, tovarășul Iosip Broz-Tito.

La intrarea în sală, asistența a făcut o călduroasă manifestație de simpatie tovarășului Iosip Broz-Tito și membrilor delegației guvernamentale iugoslave, precum și conducătorilor partidului și guvernului nostru.

În loja centrală și în celelalte loji au luat loc președintele Iosip Broz-Tito, cu soția, Edvard Kardač, vicepreședintele Vecei Executive Federative, cu soția, Kocca Popovici, secretarul de stat pentru Afacerile Externe, cu soția, Mialko Todorovici, membru al Vecei Executive Federative, Iakov Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croația, și celelalte persoane care-l însoțesc pe președinte în vizita pe care o face în țara noastră, N. Vujanovici, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la București, precum și tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, acad. Mihail Sadoveanu, Gh. Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, N. Ceaușescu, I. Chișinevschi, Mircea Constantin, Al. Dărgăhici, Al. Moghioroș, L. Răutu, general colonel L. Săitjan, I. Cozma, J. Fazekas, vicepreședînții

Consiliului de Miniștri, Al. Birlădeanu, S. Bughici și Gh. Hossu, Gr. Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe, acad. prof. C. I. Parhon, Nicolae Guină, ambasadorul R.P.R. în R.P.F. Iugoslavia, cu soțiile.

Au asistat membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, oameni de știință, artă și cultură, generali și ofițeri superiori ai forțelor armate ale R.P.R., ziaristi romini și străini, muncitori fruntași în producție.

Au luat parte membri ai corpului diplomatic.

Înainte de începerea spectacolului au fost intonate imnurile de stat ale R.P.F. Iugoslavia și R.P.R.

La spectacol s-au dat concursul fruntași ai scenelor din Capitală: artiștii emeriți, laureați ai Premiului de Stat, Ansamblul de cîntec și dansuri al C.C.S., Orchestra de muzică populară „Barbu Lăutaru”, Corul de copii Radio.

Președintele Iosip Broz-Tito și Iovanka Broz, Edvard Kardač și Peplița Kardač au trimis pe scenă flori interpretelor.

Spectacolul de gală s-a bucurat de un mare succes. Asistența a aplaudat îndelung pe interpreți.

(Agerpres)

In intimpinarea Congresului U.T.M

Deschiderea festivă a unor șantiere naționale ale tineretului

GALAȚI (cosp. „Scintei”) — De cîteva săptămîni au apărut în centrul orașului Galați bărci, gramezi mari de pietriș și nisip, stive de scinduri, stâlpi, prefabricate și alte materiale de construcție. Ingineri constructori și topografi au venit cu aparatele lor de precizie să stabilească amplasamentele viitoarelor blocuri în care vor locui gălățenii. La chemarea C. C. al U.T.M. au sosit aici peste 200 de tineri. Printre ei se află Ion Marin, din raionul Vrancea, Vasile Ciocirlan, Dumitru Pelin și Voicu Drobotă de prin părțile Fălciștilor și mulți alții.

Duminică dimineață a avut loc deschiderea festivă a șantierului național de reconstrucție a orașului Galați. La festivitate au participat constructorii de la întreprinderea 202, reprezentanți ai Ministerului Construcțiilor, activiști de partid și de stat și numeroși brigadieri.

Luind cuvîntul în cadrul mitingului, tov. Barbu Radovici, locțiitor al ministrului Construcțiilor, a arătat că în cel de-al doilea cincinal vor fi refăcute și construite în orașul Galați circa 1500 clădiri. De asemenea, uzina „Cristea Nicolae” se va transforma într-o întreprindere metalurgică modernă, iar șantierul naval va deveni o puternică bază de asamblaj, reconstrucție și întreținere a vaselor flotei noastre comerciale.

La festivitate au mai luat cuvîntul tov. Paraschiv Bemescu, șef-adjunct al secției tineret muncitoresc, C. C. al U.T.M., Solomon Binzaru, membru al prezidiului C.C. al Sindicatelor muncitorilor din construcții și industria materialelor de construcții, Iosif Goldenberg, membru al biroului Comitetului regional de partid Galați, Petru Boghiu, directorul întreprinderii 202 Construcții și Florea Grosu, organizator al C.C. al U.T.M. pentru șantierul național al tineretului de reconstrucție a orașului Galați. Tinerii brigadieri veniți pe acest șantier și-au manifestat hotărîrea de a contribui prin munca lor la înfrumusețarea și dezvoltarea orașului Galați.

CONSTANȚA (cosp. „Scintei”) — Sîmbătă 23 Iunie, pe șantierul Năvodari s-au adunat peste 400 tineri brigadieri. În această zi s-a deschis șantierul național al tineretului pentru construirea fabricii de acid sulfuric și superfosfați din Năvodari.

La festivitatea deschiderii șantierului au participat tov. Victor Cirje, prim-locțiitor al ministrului Construcțiilor, Vasile Daju, secretar al Comitetului regional de partid Constanța, Cornel Vlad, membru al C.C. al U.T.M. și alți activiști. Ei au felicitat pe tinerii brigadieri, urîndu-le spor la muncă.

La rîndul lor, brigadierii s-au angajat să nu precupească nici un efort pentru a îndeplini cu cinste sarcina de a termina la timp construcțiile încredințate.

Organizațiile U. T. M. din regiunea Bacău raportează Congresului

BACĂU (redacția ziarului „Steagul Roșu”) — În cinstea celui de-al doilea Congres al U.T.M., tinerii din orașul P. Neamț, regiunea Bacău, încadrăți în organizațiile U.T.M. de la întreprinderea metalurgică de stat „Ceahlău”, etc. au realizat economii la materia primă și reconstrucționări de scule în valoare de 200.000 lei. Pe șantierul tineretului de la stadionul „Comuna din Paris” din orașul Piatra Neamț, tinerii din oraș au efectuat peste 5000 de ore muncă voluntară.

La I.F.E.T., „Ceahlău” au fost înființate 17 brigăzi de tineret. În scurt timp aceste brigăzi și-au depășit sarcinile de producție în cîntec Congresului cu 130%. În frunte s-au situat unitățile Ana G. Ion și Aparachevi Nicolae cu depășiri cuprinse între 135-140%.

Tinerii din organizațiile U.T.M. Giurgeni, Ungureni, Parova, din raionul Ajuș, au efectuat peste 2000 ore muncă voluntară la amenajări de drumuri și poduri. Unitățile din organizația Drăgești, din același raion, au săpat și amenajat 1000 m. liniar dintr-un canal pentru scurgerea apelor. Peste 27 unități din acest raion au făcut cereri și au intrat în întovărișurile agricole.

Unitățile din unitățile petrolifere din raionul Moinești raportează celui de-al II-lea Congres că și-au îndeplinit și depășit angajamentul luat de a da în cîntec Congresului 1000 tone țitel peste plan. Acest angajament a fost depășit cu 300 de tone.

Laboratorul locomotivelor

TIMIȘOARA (cosp. „Scintei”) — În cursul săptămînilor din luna iunie Institutul Politehnic din Timișoara laboratorul de încercat locomotive — primul laborator de acest fel din țara noastră. Laboratorul cuprinde ștanduri de studii și încercări ale locomotivelor cu aburi, electrice și Diesel, ale injectoarelor și ejectoarelor cu aburi, precum și ale capetelor de emisie. În laborator se pot determina de asemenea caracteristicile și normele de construcție bazate pe verificări experimentale ale locomotivelor de cale îngustă ce se construiesc în țara noastră.

Pentru deservirea ștandului de încercat și studiat injectoarele și capetele de emisie funcționează, într-o clădire separată, un cazan de aburi. Pre-

DIN PROBLEMELE TINERILOR Drum în viață

Un om a apucat odată drumurile lumii. Nu avea nici o țintă în viață. Căările îl duceau după voia lor. El le alegea pe cele mai atrăgătoare la prima vedere. La orizont, nici o stea căreia să-i urmeze chemarea. Intr-o zi a ajuns la o răscruce. Drumuri, poteci și cărări porneau în toate direcțiile — deasă și încălțată pînă de pământ. Drumul s-a oprit, nedumerit locului, vădit încercat. Atunci a trecut pe acolo un al călător care își căuta grăbit de treburile lui. Privind în jur pe cel ce aștepta și citindu-i pe chip frământarea s-a apropiat de el și l-a întrebat: — „Încotro?”. Cel întrebat a tresărit speriat. — „Cum, încotro? În viață!” a îngăimât el, surprins parcă de propriul său glas gol și nesigur — „Bine, dar încotro?” — a insistat celălalt.

Și drumul nostru n-a mai găsit răspuns. Întrebarea aceasta a avut însă darul să-l dezmeticească... „Într-adevăr, încotro am pornit? Drumuri sînt multe...” Iar el era în pragul vieții...

O întimplare de curînd mi-a adus în minte povestea, pe care am desprins-o de multe din paginile unei cărți.

Mă aflam la Hunezoara printre pălămiditorii oțelului. La capătul hălei de turnare m-am oprit lângă uriașul melanjor în care se păstrează fonta clocoțită, venită de la furnale pentru aprovizionarea cuploarelor Martin.

— Fontă la patru! a răsunat o comandă de sus, de pe platformă. Macaraula a apropiat oala. Melanjorul a început să se incline greu într-o parte, ascultînd porunca a doi tineri vișioși, care-l mearau de departe. Suvoitul de fontă porni să curgă din pitecele uriașului, împrăștiînd în jur jerbe de știulete stălate — neasemuit joc de artificii. După puțin timp, purtată de brațele puternice ale macaralei, oala cu fontă călătorea spre cuptoarele de oțel.

Pașii m-au purtat spre cel doi tineri cărora li se supunea agregatul a-cela gigantic. Voiam să-i cunosc mai îndeaproape. Între timp însă unul dintre ei și plecase spre laborator cu probele de fontă. Am rămas față în față cu un tînar nu prea înalt, bine legat la trup, cu piept bombat și mușchulos, obraz deschis, aprins de doborîre și ochi neașteptători, cu cătușura a-greă. Apeva clipe s-au scurs în tăcere.

— „Patru” și-a primit „portia”: se grăbite să dea șarjă rapidă — în-cepui Georgehe Ispas, căci așa îl chema.

— Hunedorean? — am întrebat. Răspunsul veni cu întîzriere.

— De aproape un an, dar nu știu dacă am să-l împlinesc aici. — „?” — „Pe unde n-am fost, urmăle ei cu privirile pironite undeva în ungherele îndepărtate ale halei. Am cunoscut aproape toată țara. Am cîteva meserii. De la 14 ani tot umbliu. Acum, iar m-a cuprins dorul de ducă... Unde? Nu știu... În altă parte.

Nu l-am întrerupt. Nu l-am mai pus nici o întrebare. Ar fi fost de prisos. Dacă se oferise el singur să spună ce are pe inimă, deschis, naiv de sincer, știam că n-o să se oprească pînă la capăt. Și acolo, în hala plină de larmă și vuiet, între două comenzi de fontă pentru cuptoarele de oțel, am ascultat istoria peregrinărilor lui Georgehe Ispas, drumul unui tînar în viață, din care se pot trage multe învățăminte.

Cu șapte ani în urmă, Georgehe Ispas, fiul muncitor din comuna Cilibia, de lângă Buzău, a plecat la oraș să învețe la liceu. Era un băiat plin de vioiciune, zburdalnic, cu la vîrsta aceea, înzestrat cu o minte ascuțită, dornic să ajungă — el cel dintîi dintr-un neam sărac — om cu carte. Un vis. Dar cît a durat! Cîteva luni a fost un elev singurcios, distinct. Învățătura însă nu l-a putut cuprinde întreaga energie. Încadrîndu-se cu vînturătorii străzilor, mirajul hoinărelor l-a absorbit din ce în ce mai mult. Cine să se ocupe de el? Părinții erau departe, reținuți de munca cîmpului; profesorii l-au lăsat „în plata domnului”, nepregătînd însă să-l ia la ochi. „Relele” s-au adunat. Intr-o zi, băiatului i s-a pus în vedere să nu mai calce în clasă. Era eliminat definitiv sub vîna că e „un stricat” și a „defăimat școala”. Insistențele au fost zadarnice. Pedagogii învechii aplicaseră „metodele” lor, fără să se aprobe de el cu dragoste. Vorbea de Makarenko, dar erau străini de sistemul marelui pedagog. Vocea nici unuia nu l-a strigat pe Georgehe Ispas să se întorcă la mal, să iașă din apa turbure în care el se avîntase. În pragul adolescenței, luînd-o drept clar și răcoritor izvor.

Iar acesta, cu sufletul surpat, greu, a trebuit să se întorcă în sat.

Tatăl său l-a întîmpinat aspru, luînd o hotărîre irevocabilă. — Rămîi aici, la coada sapei, auzi? Auzea, dar nu putea să înțeleagă.

S-a înrăit. Ceva se prăbușise înăuntru. Pe uliță, privirile oamenilor îl sfrede-leau bațjocitor, iar gura lumii cine o poate opri? „Am să plec în lume!” — a hotărît. Și a plecat de acasă fără știrea nimînui la un unchi din Orașul Stalin.

Un copil a apucat într-o zi drumurile lumii, neîncrezător în oameni, cu sufletul înstrăinat. Sfaturile celor vîrstnici le respingea. „N-am nevoie de nimeni, am să răzbat cum am să pot, dar acasă nu mă mai întorc!” — Unchiul l-a ajutat să intre la fabrica „Bela Brainer” să învețe o meserie. Mai întîi a stat fochist o bucată de vreme, apoi, dovedindu-se priceput și destoinic, a fost trecut la prese, unde i-au trebuit numai trei luni de zile să se califice ca presător la cold, urmîndu-i pe muncitorii mai vechi prin străduința și ardoarea cu care învăța. Pentru meritele sale netăgăduite a fost primit în rîndurile organizației U.T.M. Dar și față de tinerii Georgehe Ispas păstra o atitudine de rezervă, iar aceștia n-au insistat suficient să-l apropie, așa încît evenimentul intrării lui în colanole celui mai avansat detașament al tineretului n-a constituit pentru el, așa cum era de așteptat, un moment crucial din viața lui. Astfel se și explică plecarea lui de la fabrică, pentru a se angaja la uzina de tractoare, care-l atrăgea prin renumele ei. Acolo nu și-a mai continuat nici meseria de presător. Căldura de la prese și se părea mai greu de suportat chiar decît vîrșala amiezii pe timp de iarnă. Și-apoi strungarii cîștigau mai bine. A rămas la strungărie. În cîteva luni a devenit un strungar calificat și apreciat de tovarășii săi. Dar numai pentru o vreme apreciat. Între timp, Georgehe Ispas pășise de-a binelea în adolescență — perioada cea mai frămîntată și plină de nelămurite chemări din viața unui tînar. Clocotea de energie. Din ce în ce mai puțin însă, el o întrebunța în producție. Preocupări mai „romantice” îl atrăgeau: bulevardele, hoinăreala, petrecerile. Înfrînzia ori lăpsea nemotivat de la lucru, avea ieșiri scandaloase față de tovarășii săi și față de conducerea societății. Tot mai des era criticat în adunările organizației, dat ca exemplu rău.

Firea lui mîndră, la care se adăuga vechiul său scepticism față de ajutorii oamenilor, l-au făcut să nu-și recunoască greșelile, ci să se gîndească cum s-o ia mai degrabă la sîntătoasă și de aici. Prilejul s-a ivit în curînd. A cunoscut un voiaj care cîștiga bine, făcînd comerț clandestin. O asemenea îndeletnicire bănoasă îl atrăgea. Dacă vreun ideal spre care să tindă, călăuzindu-i pașii, i-a lipsit, banul a devenit pentru el, lîngă purtătorul acum pe petreceri și tral usuratic, singurul „ideal” în stare să-l satisfacă. Cum va cîștiga banul, prin ce fel de muncă, asta îl interesa tot mai puțin. „Vreau să-mi trăiesc viața cum îmi place” — aceasta devine acum deviza lui.

Părăsește uzina, colectivul sănătos în care muncise, și se face voiajor. Capătă relații, se înhăitează cu tot felul de negustorași, ciubucari, spețari; negustorește și înșeală la cot cu ei pe țărani de prin părțile Buzăului. Timp de aproape doi ani a avut o asemenea îndeletnicire. A „agonisit” și a risipit cu sinegrea cereale, zaiafeturii. A căpătat pretenții de băiat „subțire” și nu a scăpat ocazia să facă pe donjuanul. Minat de ambiție s-a și căsătorit cu o fată care îi „rezistase”. În curînd însă, s-a plictisit de ea. „E țărănoasă, căuta să argumenteze fleγμαtic, nu-l de mine”. Și fără altă explicație a părăsit-o, iar ca să i se piardă urma a plecat cu un circ particular, unde s-a angajat ca prezentator, pentru care nouă îndeletnicire își descoperise dintr-odată călătăt, „înnăscute”. De fapt căuta o meserie ușoară, care să-l ofere însă și un cîștig mare.

Așa l-au cunoscut și hunedoreni la timp de cîteva luni, cît circul nomad a poposit lângă piața nouă. Pînă cînd într-o seară nu l-au mai văzut apărînd pe estrada improvizată ce aținea calea trecătorilor. Ce se întîmplase? Nimic altceva decît un scandal între el și patron, care, se pare, s-a încheiat cu o „amicală” pătăluță... ca la circ. Cauza: pretenția îndreptățită a tînarului prezentator de a i se face parte mai mare la cîștig și refuzul încăpățînat al impresarului.

Peste câteva zile, siderurgistii au avut surpriza să-l înfălșească pe Georgehe Ispas în combinat pentru a se angaja. Mulți s-au bucurat sincer: dîtămăi flăcăul, voinic să sfarme pia-tră-n pumn, de ce l-au să abia o meserie mai ca lumea? „E bun de furnalist ori de oțelar”. Și ascultîndu-l dorința l-au dus la oțelărie (auzise el

că acolo Lăbuneș și alți oțelari frun-țași cîștigau bani, nu glumă!). Dar meseria de oțelar s-a dovedit a fi nu tocmai ușoară, așa cum socotise el. Șezuse cam mult la umbră ca să nu-l șterze doborîrea. După trei săptămîni a hotărît să plece și de aici. Privirile mustrătoare ale oțelărilor l-au sfrede-lit însă pînă-n fundul sufletului. „Zici că la cuptoare nu poți lucra și s-a adresat răpîntoșe maestrul Gogu Io-san. Bine, nu te refuze nimeni cu for-ța. Dar nici să umbli telexu nu-i bine. Uite, avem un loc la melanjorul de fontă. E mai ușor” — și i-a explicat ce are de făcut. La urmă a adăugat: „Caută și te ține de treabă!” De atunci Georgehe Ispas a rămas în hala oțelăriei, printre plămăditorii oțelului, a căror fire aspră l-a plăcut și de care s-a legat oarecum. A întîlnit aci comuniști și utemiști și a căror influen-ță a avut o înrîurire bună asupra lui. A început să citească mai mult și mai organizat, să participe cu cât de cit la viața de organizație. Dar...

Dar acum mi-a mărturisit că îl bat din nou gînduri de ducă. — Unde? l-am întrebat. — Nu știu, în altă parte — mi-a răspuns la început, mai pe urmă a completat, stră-duindu-se să pară convingător. — La un circ de stat. Viața mea e-n circ... Aș fi fost înclinat să cred că circ-ul și chemarea lui, dacă ceva mai tîrziu nu l-aș fi auzit spunînd... — E mai ușor decît aici, mă pot distra mai bine. — Și dacă totuși... am încercat să-i pun în față altă alternativă. — Mă fac so-fer... Știi, a continuat învorot, șofe-rii duc o viață tare frumoasă... Um-blii, umblii... Dacă știi să te descurci, e și straișnic! Eram edificat. Am schim-bat subiectul. — Dar pe acasă ai mai fost? A întors capul în altă parte, cu privirile coborîte. — Nu... de aproape șapte ani. Uneori mi-e dor, dar ce să fac? M-am obișnuit așa, prin lume. Primesc din cînd în cînd cite o scri-soare. Mama mă roagă să mă duc să-i văd. Lucrează în colectivă de cîțiva ani, o duc bine. Frații, amîndoi, s-au făcut mari, unul termină acum liceul, celălalt e la școala profesională. El au avut mai mult noroc...

Vocea-i vibra ușor, joasă, înceată, ca și cum n-ar mai fi fost cea zglo-bie, plină de vervă a lui Georgehe Ispas. Despre unchiul său și despre soție l-am mai întrebat. Nu, nici cu unchiul care-l dăduse să învețe o me-serie nu a mai dat față. „M-a învățat de bine și nu l-am ascultat!” — re-cunoaște acum, încercînd o cîntînt. Des-pre soție mi-a răspuns abent: „Nu mai știu nimic. S-a și întors la țară la gărinții ei. Sau... A fost o ambiție numai. N-am iubit-o”.

Am tăcut o vreme amîndoi, fiecare cu gîndurile lui. Ne-a înterupt o nouă comandă pentru fontă, strigată de sus, de pe platforma oțelăriei. Și odată cu ea parcă s-a dezlănțuit deodată toată larma halei. Nu o mai auzeam de mult, ca și cum în jurul nostru dom-nie o liniște adîncă pe care numai fundul apelor o cunosc. Tumulul țitel unui om îl vînturaseră și în el se to-pise tumultul din juru-ne. Undeva, sus, un uruit monoton vestea apropierea macaralei. Ne-am desprins fără cuvinte.

Aceasta este povestea vieții lui Georgehe Ispas, a unui tînar care a apucat pe drumurile lumii fără nici o călăuză care să-l îndrume pașii. Oamenii au trecut a-desea nepăsători pe lîngă el, indife-renți. Printre ei au fost, din păcate, și utemiști și comuniști. Căările l-au purtat la întîmplare. El a ales pe cele mai atrăgătoare la prima ve-dere. La răseruc, n-a auzit vocea ră-spicată care să-l întrebă: încotro? Și iață-l cî a ajuns la o nouă ră-scrucă. Poate că mai înclintă. Măcăt acum, cînd nu e încă prea tîrziu, tre-buie să se intervină cu toată țaria: Încotro, Georgehe Ispas? Pe ce cale ai pornit în întîmpinarea viitoru-lui?

Este în primul rînd datoria orga-nizației U.T.M. și a organizației de partid de la oțelărie. Georgehe Ispas posedă un carnet roșu de utemiști și un suflet care nu e încă împlietit. Ai făgădui că nu vei mai proceda ca pînă acum — ferindu-te să țîi-apro-pii, refuzînd să-l înțelegi — tovarășe Ion Crișan, secretar al organizației U.T.M. I Georgehe Ispas are nevoie de prieten adevărați, de ajutorul vos-tru, al utemiștilor, pentru a-l scoate de pe făgășul acelor vîntur-lume, să devină un constructor al socie-tății noastre. Cereți și sprijînul co-muniștilor. Sînt sigur că tovarășul Adam Toma, secretarul organizației de bază, dimpreună cu ceilalți mem-bri de partid, vi-l va acorda cu dragoste, ca în cazul tuturor acțiunilor voastre laudabile. Voi, care plămădiți oțelul, aveți datoria să modelați cu aceeași grijă oțelul cel mai pretios — sufletul omului!

ION STAVARUȘ

Intrecerea colectivștilor din Turia

T.G. SECUESC (cosp. „Scintei”) — Totul a pornit de la o adunare a colectivștilor. Un om mic de stat, mai în vîrstă, dar iute ca argintul viu, vorbea. Era Torzaș Antal, secre-tarul organizației de bază din gospo-dărie. Vorbea despre întrecere. Era și înainte întrecere dar parcă lîncezea. În acele zile, prăsrau locmal a trei oară macul. Erau mulți tineri care nu mai prășiseră mac. Tulpina ma-cului era firavă, ușor o tăiau cu sapa. Se cerea deci mai multă atenție. Des-pre acest lucru a vorbit secretarul cînd i-a chemat la întrecere pe toți colectivștii din Turia și nu la o în-trecere obișnuită pentru depășirea normelor ci pentru calitatea lucrului și folosirea din plin a timpului „care nu așteaptă” — cum a spus el.

Bartok Veronica, în întrecere cu Lucács Veronica, lucra mai repede și mai bine. Konya Olga, care o chemase la întrecere pe Sipoș Agnes, parcă a rămas puțin în urmă. Pinti Albert l-a chemat la întrecere pe Oprea B. Gas-par. E drept că primul a prășit mai mult, dar comunistul Opra dă mare atenție calității lucrului. Colectivștii din Turia sînt frunțași la întîmpinarea culturilor: semănă-turile de toamnă sînt de mult plivite. La fel orzul de primăvară. Cele 20 ha de mac au fost prășite de 3 ori; la fel și cultura de seciță de zahăr. Cele 30 ha. cartofi semănate cu ma-șinile S.M.T. vor fi prășite de trac-toristii și la fiecare muncă, pe fie-cere țara, colectivștii din Turia se întrec pentru lucru de bună calitate și la timp, pentru ca la toamnă ca-sele lor să le fie îndeștulate.

Turneul teatrului M. H. A. T.

Din repertoriul Teatrului Aca-de-mic de Artă din Moscova fac parte și piesele „Orologiu Kremlinului” de N. F. Pogodin și „Rodele învătături” de L. N. Tolstoi, pe care publicul romînesc le va putea vizio-na cu prilejul turneului întreprins de teatrul M.H.A.T. în țara noastră.

E. A. HOVANSKAI, Artistă emerită din R.S.F.S.R. în rolul doamnei cu tricotați din piesa „Orologiu Kremlinului”

V. O. TOPORKOV, Artist al poporului din U.R.S.S. în rolul profesorului din piesa „Rodele învătături”

A. N. GRIBOV, Artist al poporului din U.R.S.S. interpretînd rolul unui țaran („Rodele învătături”)

Sfaturi prețioase de la prieteni dragi

„Vă doresc să obțineți cît mai multă pline, spre bună stărea voastră” — a spus tov. P. S. Koval, ministrul Agri-culturii din R.S.S. Moldovenească, șef-ul delegației agricole sovietice care ne vizitează țara, atunci cînd colectivștii din Topraisar, regiunea Constanța și tradiționala pine și sare. Colectivștii au primit pe oaspeții sovietici cu multă bucurie și dragoste. Iar copiii le-au umplut brațele cu mi-nunate buchete de flori. Au intrat apoi cu toții, și oaspeții și colectivștii, în sediul gospodăriei colective. Președîntele Ionuș Kaila a făcut un scurt istoric al gospodăriei. Cu această oca-zie membrii delegației sovietice au aflat că gospodăria colectivă Toprai-sar a luat ființă în 1950 cu 114 fa-milii. Acum numărul familiilor din colectivă este de peste 200, iar suprafa-ța de teren a gospodăriei a ajuns la 1566 ha. Anul trecut gospodăria a ob-ținut recolte deosebit de bune: 1850 kg. grîu la ha., pe o suprafață de 520 ha., iar de pe cele 70 ha. cultivate cu porumb din sămînță hibridă și semă-nat în cuburi așezate în pîtrat s-a obținut o producție de 7500 kg. știuleți la ha. Avînd recolte mari, gospodăria a împărțit mari cantități de produse membrilor ei. La fiecare zi-muncă au revenit 10 kg. grîu, 8 kg. porumb, 2,00 kg. brînză, 2,50 lei etc.

„Vă doresc să obțineți cît mai multă pline, spre bună stărea voastră” — a spus tov. P. S. Koval, ministrul Agri-culturii din R.S.S. Moldovenească, șef-ul delegației agricole sovietice care ne vizitează țara, atunci cînd colectivștii din Topraisar, regiunea Constanța și tradiționala pine și sare. Colectivștii au primit pe oaspeții sovietici cu multă bucurie și dragoste. Iar copiii le-au umplut brațele cu mi-nunate buchete de flori. Au intrat apoi cu toții, și oaspeții și colectivștii, în sediul gospodăriei colective. Președîntele Ionuș Kaila a făcut un scurt istoric al gospodăriei. Cu această oca-zie membrii delegației sovietice au aflat că gospodăria colectivă Toprai-sar a luat ființă în 1950 cu 114 fa-milii. Acum numărul familiilor din colectivă este de peste 200, iar suprafa-ța de teren a gospodăriei a ajuns la 1566 ha. Anul trecut gospodăria a ob-ținut recolte deosebit de bune: 1850 kg. grîu la ha., pe o suprafață de 520 ha., iar de pe cele 70 ha. cultivate cu porumb din sămînță hibridă și semă-nat în cuburi așezate în pîtrat s-a obținut o producție de 7500 kg. știuleți la ha. Avînd recolte mari, gospodăria a împărțit mari cantități de produse membrilor ei. La fiecare zi-muncă au revenit 10 kg. grîu, 8 kg. porumb, 2,00 kg. brînză, 2,50 lei etc.

Auzind că gospodăria are un sector zootehnic bine dezvoltat, oaspeții au hotărît să-l viziteze. Erau printre ei președînții unor colhozuri vestite: G. I. Tkaciuc, președintele colhozului „Hru-scin” din regiunea Hmelnițki, D. I. Mișcenko, președintele colhozului „Le-nin” din R.S.S. Moldovenească, A. G. Levenko, președintele colhozului „Stalin” din regiunea Cerkask etc. și ceilalți membri ai delegației care au arătat mult interes față de realizările colectivștilor din Topraisar. Și, în-tr-adevăr, colectivștii au cu ce se mîndri. Ei au construit un grajd mare pentru vite, maternitate pentru scroafe, saivane pentru oi etc.

„Vă doresc să obțineți cît mai multă pline, spre bună stărea voastră” — a spus tov. P. S. Koval, ministrul Agri-culturii din R.S.S. Moldovenească, șef-ul delegației agricole sovietice care ne vizitează țara, atunci cînd colectivștii din Topraisar, regiunea Constanța și tradiționala pine și sare. Colectivștii au primit pe oaspeții sovietici cu multă bucurie și dragoste. Iar copiii le-au umplut brațele cu mi-nunate buchete de flori. Au intrat apoi cu toții, și oaspeții și colectivștii, în sediul gospodăriei colective. Președîntele Ionuș Kaila a făcut un scurt istoric al gospodăriei. Cu această oca-zie membrii delegației sovietice au aflat că gospodăria colectivă Toprai-sar a luat ființă în 1950 cu 114 fa-milii. Acum numărul familiilor din colectivă este de peste 200, iar suprafa-ța de teren a gospodăriei a ajuns la 1566 ha. Anul trecut gospodăria a ob-ținut recolte deosebit de bune: 1850 kg. grîu la ha., pe o suprafață de 520 ha., iar de pe cele 70 ha. cultivate cu porumb din sămînță hibridă și semă-nat în cuburi așezate în pîtrat s-a obținut o producție de 7500 kg. știuleți la ha. Avînd recolte mari, gospodăria a împărțit mari cantități de produse membrilor ei. La fiecare zi-muncă au revenit 10 kg. grîu, 8 kg. porumb, 2,00 kg. brînză, 2,50 lei etc.

La grajdul vitelor, brigadierul zoo-tehnic Ion P. Sava a povestit oaspe-ților despre faptul că printre-o bună îngrijire și hrănire a vacilor de lapte s-a ajuns să se obțină, în 1955 cite 2600 litri lapte pe cap de vacă furajă-tă. Cele 36 de vaci de lapte au adus veniturii însemnate gospodăriei.

„Vă doresc să obțineți cît mai multă pline, spre bună stărea voastră” — a spus tov. P. S. Koval, ministrul Agri-culturii din R.S.S. Moldovenească, șef-ul delegației agricole sovietice care ne vizitează țara, atunci cînd colectivștii din Topraisar, regiunea Constanța și tradiționala pine și sare. Colectivștii au primit pe oaspeții sovietici cu multă bucurie și dragoste. Iar copiii le-au umplut brațele cu mi-nunate buchete de flori. Au intrat apoi cu toții, și oaspeții și colectivștii, în sediul gospodăriei colective. Președîntele Ionuș Kaila a făcut un scurt istoric al gospodăriei. Cu această oca-zie membrii delegației sovietice au aflat că gospodăria colectivă Toprai-sar a luat ființă în 1950 cu 114 fa-milii. Acum numărul familiilor din colectivă este de peste 200, iar suprafa-ța de teren a gospodăriei a ajuns la 1566 ha. Anul trecut gospodăria a ob-ținut recolte deosebit de bune: 1850 kg. grîu la ha., pe o suprafață de 520 ha., iar de pe cele 70 ha. cultivate cu porumb din sămînță hibridă și semă-nat în cuburi așezate în pîtrat s-a obținut o producție de 7500 kg. știuleți la ha. Avînd recolte mari, gospodăria a împărțit mari cantități de produse membrilor ei. La fiecare zi-muncă au revenit 10 kg. grîu, 8 kg. porumb, 2,00 kg. brînză, 2,50 lei etc.

Tovarășe președinte, de ce nu lucrează femeile ca mulgătoare? — se adresează președintelui tovarășe E. A. Kiricenco, șefa fermei pentru creș-terea animalelor din colhozul „Boșe-voik”.

„Vă doresc să obțineți cît mai multă pline, spre bună stărea voastră” — a spus tov. P. S. Koval, ministrul Agri-culturii din R.S.S. Moldovenească, șef-ul delegației agricole sovietice care ne vizitează țara, atunci cînd colectivștii din Topraisar, regiunea Constanța și tradiționala pine și sare. Colectivștii au primit pe oaspeții sovietici cu multă bucurie și dragoste. Iar copiii le-au umplut brațele cu mi-nunate buchete de flori. Au intrat apoi cu toții, și oaspeții și colectivștii, în sediul gospodăriei colective. Președîntele Ionuș Kaila a făcut un scurt istoric al gospodăriei. Cu această oca-zie membrii delegației sovietice au aflat că gospodăria colectivă Toprai-sar a luat ființă în 1950 cu 114 fa-milii. Acum numărul familiilor din colectivă este de peste 200, iar suprafa-ța de teren a gospodăriei a ajuns la 1566 ha. Anul trecut gospodăria a ob-ținut recolte deosebit de bune: 1850 kg. grîu la ha., pe o suprafață de 520 ha., iar de pe cele 70 ha. cultivate cu porumb din sămînță hibridă și semă-nat în cuburi așezate în pîtrat s-a obținut o producție de 7500 kg. știuleți la ha. Avînd recolte mari, gospodăria a împărțit mari cantități de produse membrilor ei. La fiecare zi-muncă au revenit 10 kg. grîu, 8 kg. porumb, 2,00 kg. brînză, 2,50 lei etc.

— Noi am crezut că pentru femei munca aceasta este destul de grea — răspunde președintele, întrucît la noi mulgătoarii fac și îngrijirea animalelor.

„Vă doresc să obțineți cît mai multă pline, spre bună stărea voastră” — a spus tov. P. S. Koval, ministrul Agri-culturii din R.S.S. Moldovenească, șef-ul delegației agricole sovietice care ne vizitează țara, atunci cînd colectivștii din Topraisar, regiunea Constanța și tradiționala pine și sare. Colectivștii au primit pe oaspeții sovietici cu multă bucurie și dragoste. Iar copiii le-au umplut brațele cu mi-nunate buchete de flori. Au intrat apoi cu toții, și oaspeții și colectivștii, în sediul gospodăriei colective. Președîntele Ionuș Kaila a făcut un scurt istoric al gospodăriei. Cu această oca-zie membrii delegației sovietice au aflat că gospodăria colectivă Toprai-sar a luat ființă în 1950 cu 114 fa-milii. Acum numărul familiilor din colectivă este de peste 200, iar suprafa-ța de teren a gospodăriei a ajuns la 1566 ha. Anul trecut gospodăria a ob-ținut recolte deosebit de bune: 1850 kg. grîu la ha., pe o suprafață de 520 ha., iar de pe cele 70 ha. cultivate cu porumb din sămînță hibridă și semă-nat în cuburi așezate în pîtrat s-a obținut o producție de 7500 kg. știuleți la ha. Avînd recolte mari, gosp

Rezoluția Congresului Scriitorilor din R. P. R.

În cei douăzeci și cinci ani care au trecut de la eliberarea patriei, poporul nostru a dobândit, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, însemnate victorii în toate domeniile vieții și a devenit un factor de seamă în lărgul mondial al socialismului.

Prin Congresul Scriitorilor din R.P.R. constatăm cu bucurie că în cadrul acestor succese literare a realizat izbândă însemnată. Continutul și dezvoltarea marile și glorioase tradiții realiste ale literaturii noastre, scrierilor și-au făcut din marea cauză a eliberării poporului muncitor și a construirii socialismului o cauză de onoare. Au fost create — în cele mai felurite genuri — numeroase opere care sînt o contribuție de seamă în tezaurul culturii patriei.

Prin însușirea realismului socialist, atât în literatura română, cât și în literatura naționalităților concloitoare, s-au creat opere care oglindesc veridic multe din aspectele luptei poporului în această epocă de furtună a unei noi vieți. Tot mai mult eroul principal al literaturii noastre devine poporul, omul nou, constructor al socialismului.

Toate aceste succese, obținute în lupta împotriva ideologiei burgheze și a teoriilor estetizante, n-ar fi fost cu putință fără îndrumarea neîntreruptă și grija plină de dragoste a partidului.

Succesele literaturii noastre sînt cu atât mai însemnate cu cât am avut de dăd la capăt sarcini de creație cu totul noi.

De mare folos ne-a fost și nu este valorificarea experienței bogate a scriitorilor sovietici, deschizători de drum pentru literatura realismului socialist.

Prin căștigarea libertății politice și sociale de către poporul nostru avem azi o literatură adevărat liberă, în care scrierile de toate generațiile își dezvoltă multilateral înclinările artistice, punând astfel servicii cauză poporului cu toate puterile lor creatoare.

Congresul constată că pe lângă toate realizările, munca scriitorilor mai prezintă încă lipsuri serioase. Astfel, literatura nu reflectă deplin deosebita revoluționară prin care trecem, schimbările profunde ce se petrec în sufletul omului nou, construcția și al său răspunsuri, atitudinea lui morală deosebită, problematica inedită a vieții contemporane care-l frământă și căreia izbuteste să-i răspundă într-un spirit nou. Aspectele noi ale vieții, conflictele dramatice între noi și vechi, problemele de mare actualitate nu sînt reflectate cu destulă putere în creația literară. Chipul omului înaintat, care muncеște cu eroism și abnegație la construirea patriei noastre socialiste, nu e încă înfățișat în întreaga lui bogăție. Mai apar încă unele cenusii, schematice, care sărăcesc realitatea și al său răspunsuri cerințelor legitime ale cititorilor. Cu toate progresele realizate în ultima vreme, critica literară nu sprijină cu destulă fermitate literatura, nu luptă îndajunat pentru orientarea ei justă, nu dezbate cu destulă îndrăzneală problemele estetice ale realismului socialist și ale întregii mișcări artistice contemporane.

În etapa actuală a dezvoltării literaturii noastre se ridică pentru scriitorii din R.P.R. noi și mari sarcini de răspundere. Rolul deosebit al literaturii în educarea maselor muncitoare, în spiritul socialismului, pentru lichidarea rădăminilor capitalismului — în conștiința oamenilor, crește considerabil. Pentru a putea fi cu adevărat scriitor al epocii socialiste, trebuie să oglindească cum ne-a și al său răspunsuri mai mare expresivitate, tabloul vieții noastre, atât de amplu și de bogat. Mărește sarcinile stabilite de Congresul al II-lea al partidului, în domeniul dezvoltării construcției socialiste, transformării socialiste a agri-

culturii, înfloririi culturii, ridicării neîntrerupte a nivelului de trai, înfățișării puterii democratice. Aceste sarcini însemnate în muncă muncitorilor, țărâni și intelectuali patriei noastre, iar pentru noi, scriitorii, ele sînt necesitate și luminose izvoare de inspirație. A izbucni ca prin mijloacele specifice ale literaturii, într-o expresie originală, de o înaltă înaltă artistică, să milităm pentru îndeplinirea acestor sarcini, este o datorie de onoare față de popor.

Scriitorii sînt chemați să pătrundă mai adînc în inima oamenilor muncii, să cunoască și să reflecte multilateral și profund gândurile și sentimentele oamenilor, care, luptînd cu greutăți și neajunsuri, înfruntînd natura, schimbă și înfrumusețează neîntrerupt fața patriei.

Scriitorii trebuie să trăiască cu intensitate problemele vieții contemporane, să participe în mod creator la lupta pentru construirea unei lumi noi, să cunoască îndeaproape și amănunțit oamenii și faptele lor. Pătrîndu-se de spirit de partid, scriitorii au îndatorirea de a prezenta în imagini artistice adevărul vieții în toată plenitudinea lui, de pe înaintatele poziții de luptă ale clasei muncitoare. De pe aceste poziții, ei sînt datori să combată fără nici o îngăduință tendințele negativiste, de denigrare a realității și de minimalizare sceptică a realizărilor poporului, cît și tendințele de poleire a realității, de ascundere a lipsurilor și contradicțiilor.

În lumina sfaturilor cuprinse în salutul Comitetului Central devine și mai limpede pentru toți scriitorii, că nu se pot duce la îndeplinire aceste sarcini de mare răspundere, fără ridicarea continuă a nivelului măiestriei artistice. Nu poate fi de folos poporului literatura plată, plictisitoare, inexpressivă. Opera de artă oglindește într-un chip propriu, specific, realitatea și ea nu trebuie să fie o simplă ilustrare a unor idei generale, ci să facă să trăiască o mare bogăție ideologică, în fapte și oameni vii, puternic individualizată. Avem datoria să încurajăm cu toată căldura și fermitatea cel mai viguros a unui număr de personalități artistice distincte, cultivarea atentă și perseverență a unei mari varietăți de curente, stiluri și genuri literare și promovarea artelor, în toată diversitatea ei de pe platforma realismului socialist, împotriva oricărei îngustimi dogmatice. O grijă excepțională trebuie să avem pentru păstrarea și îmbogățirea tezaurului scump al limbii noastre literare.

Trebuie să facem cît mai mult loc imaginației creatoare, sensibilității, originalității în tratarea aspectelor celor mai diverse ale vieții din jurul nostru.

În activitatea noastră literară să avem în vedere în fața sarcinilor puse de partid oamenilor muncii și să ne călăuzim după învățătura partidului. Să apărăm ca lumina ochilor puritate ideologică a literaturii. Congresul scriitorilor condamnă cu asprime abaterile de la principiile marxism-leninismului în problemele artelor, tendințele liberaliste și concesive făcute ideologiei burgheze. Totodată, scriitorii își afirmă hotărîrea de a lupta de pe pozițiile marxism-leninismului, împotriva dogmatismului, a îngustimii de vederi, ca și împotriva oricăror încercări de a încalca în dezbaterile problemelor literare, lupta deschisă de opinii, argumentarea principială, prin sentințe stocastice și alte asemenea metode străine scriitorilor devotați luptei poporului.

Criticii noștri au datoria să promoveze o critică combativă care să studeze cu dragoste și să analizeze principial, mult mai atent, operele literare apărute, să susțină cu tărie tot ce e nou și înaintat în ele, să descopere și să combată cu fermitate tendințele de ascundere a lipsurilor de care suferă

creația literară în ceea ce privește conținutul de idei și măiestria artistică. Criticii trebuie să aprofundeze și să dezvolte principiile esteticii marxist-leniniste, să ajute scriitorii să valorifice experiența literaturii mondiale contemporane, să folosească din ea tot ce constituie o realizare prețioasă a spiritului uman și să dea o atenție deosebită operei de preluare, în spirit critic, a moștenirii noastre literare.

Împlinirea acestor sarcini va depinde în mare măsură de activitatea Uniunii Scriitorilor și a conducerii sale. Astfel, în noul comitet va trebui să fie dezvoltate colaborarea principială în spirit colectiv și analiza problemelor fundamentale ale literaturii, asigurîndu-se astfel ca Uniunea Scriitorilor să fie cu adevărat forul de conducere al vieții literare. Noul comitet are sarcina de seamă de a stimula, pe toate căile, spiritul dezbaterilor creatoare în secțiile de creație, filialele și organele de presă ale Uniunii. Ocupîndu-se mult mai îndeaproape de nevoile materiale și spirituale ale scriitorilor, comitetul are datoria să lupte împotriva metodelor de tutelare mărunțită și administrativă a creației, cît și împotriva spiritului de grup, a „bisericuțelor” literare, a relațiilor neprincipiale și netransparențiale între scriitori.

O grijă deosebită va trebui să fie acordată dezvoltării literaturii naționalităților concloitoare. Parte integrantă a culturii socialiste din R.P.R., literatura naționalităților concloitoare a dat și acum opere remarcabile — rezultate ale politicii leniniste a P.M.R. în problema națională. Scriitorii maghiari, germani, sîrbi au în fața probleme de creație asemănătoare cu cele pe care le rezolvă scriitorii romîni, dar pe care le rezolvă scriitorii romîni, dar pe care le rezolvă scriitorii romîni, dar pe care le rezolvă scriitorii romîni. Prin acțiuni adecvate, conducerea Uniunii Scriitorilor va trebui să ajute scriitorii naționalităților concloitoare să rezolve aceste probleme și să valorifice tradițiile culturale naționale respective, pentru a putea câștiga noi succese pe drumul realismului socialist.

Tineretul este schimbul nostru de mine. De aceea, Uniunea Scriitorilor trebuie să aibă o grijă continuă pentru dezvoltarea tinerelor talente literare, ca și pentru educarea lor în spiritul ideologiei marxist-leniniste.

Viața literară a tinerilor Scriitorilor să se ocupe cu mult mai mare atenție de îndrumarea ideologică a publicității ei, avînd grijă să împiedice alunecarea lor pe panta spiritului de grup. Publicațiile Uniunii Scriitorilor trebuie să alcătuiască un tot unic și combativ, în lupta pentru ridicarea continuă a nivelului ideologic și artistic al literaturii.

Noua literatură a R.P.R. face parte integrantă din literatura progresistă universală. Ea nu se poate dezvolta decît într-o legătură cît mai strînsă cu tot ce este înaintat în literatura încreșterii lumii. Este de datoria noilor conducători a Uniunii Scriitorilor să dezvolte multilateral legăturile noastre cu reprezentanții marii literaturi a Uniunii Sovietice, cu scriitorii din țările de democrație populară și cu toți scriitorii progresiști din lumea întreagă.

Congresul împuternicește conducerea Uniunii Scriitorilor să studieze cu cea mai mare atenție toate propunerile și criticile făcute în cadrul dezbaterilor și să ia măsurile corespunzătoare.

Încheindu-și lucrările, Congresul exprimă în numele tuturor scriitorilor, adîncă recunoștință Partidului Muncitoresc Român și Comitetului său Central, pentru grija și îndrumarea continuă acordată. Congresul asigură poporului muncitor și partidul că scriitorii nu se vor da inițierea de la nici un fel pentru a dezvolta tezaurul cultural al patriei noastre, pentru a fi astfel demni de epoca marilor înfrăpturiri, de epoca de construire a socialismului, de epoca victoriei nemuritoarelor idei ale marxism-leninismului.

Oaspeți de peste hotare

Președintele Asociației unionale pentru relațiile culturale cu străinătatea V.O.K.S., A. I. Denisov, și-a continuat în aceste zile vizitele în Capitală.

Sîmbătă oaspetele sovietic a avut o întrevedere cu membri ai Consiliului general A.R.L.U.S.

După amiaza A. I. Denisov, împreună cu soția, a vizitat expoziția „R.P.R. pe drumul construirii socialismului”, iar seara a asistat la spectacolul cu opera „Lakme” la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.

A. I. Denisov, împreună cu soția, însoțit de Eugen Rodan, secretar al Consiliului general A.R.L.U.S., și-au continuat duminică vizitele plectînd pe Valea Prahovei.

Luni dimineața președintele Asociației unionale pentru relațiile culturale cu străinătatea — V.O.K.S. a avut o întrevedere cu membri ai conducerii Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

La sediul Comitetului Femeilor Democratice din R.P.R. a avut loc luni la amiaza o întîlnire între membrele delegației Federației Asociațiilor de Femei din R.P.F. Iugoslavia și membre ale comisiilor de femei din Capitală.

Adunarea a fost deschisă de tov. Stela Enescu, președinta C.F.D.R.

Apoi, tov. Milica Vrohavac, membră a delegației, a vorbit despre organizarea și activitatea desfășurată de organizațiile de femei din Iugoslavia.

Tov. Lidja Ivanovici, conducătoare delegației femeilor iugoslave, a mulțumit pentru călduroasa primire făcută și a răspuns întrebărilor puse de participante la întîlnire. Totodată, conducătoare delegației de femei din Iugoslavia a transmis Comitetului Femeilor Democratice din R.P.R. invitația de a vizita R.P.F. Iugoslavia.

Continuîndu-și vizita în regiunea Stalin membrii delegației agricole sovietice condusă de F. S. Koval, ministru Agriculturii al R. S. Moldovei, au fost luni dimineața oaspeții constructorilor de tractoare de la uzinele „Ernst Thälmann”. După ce au vizitat sectoarele uzinei, grupul social-cultural, oaspeții sovietici s-au îndreptat spre orașul Codela pentru a cunoaște realizările muncitorilor de la serere din localitate.

După-amiaza, în Orașul Stalin membrii delegației agricole sovietice au avut o consfătuire cu frunțași ai rectorilor bogate și mecanizatorilor din regiune.

Delegați din diferite țări la lucrările Congresului U. T. M.

În Capitală au început să sosească delegații ai organizațiilor de tineret din diferite țări, care vor participa la lucrările celui de-al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor.

Din R. P. Albania a sosit duminică dimineața S. Leka, secretar al Comitetului Central al Tineretului Muncitor din Albania.

Luni la amiaza a sosit în Capitală delegația Comsomolului. Din delegație face parte Gheorghii Satunov, membru în Biroul Comitetului Central al Comsomolului, și Anton Konstantinov, prim-secretar al Comitetului Central al Comsomolului din R. S. S. Moldovei.

În aceeași zi a sosit Hon Sun Kvon, membru în Prezidiul Uniunii Tineretului Democrat Coreean.

Întîlniri internaționale ale sportivilor romîni

BASCHET. De câteva zile se află în Capitală echipele reprezentative de baschet ale R. P. Chineze, care întreprind un turneu prin țara noastră. În primele meciuri susținute s-au înregistrat următoarele rezultate: feminin: R. P. Chineză — Știința — 56-51, „Energia” — R. P. Chineză 67-54; masculin: C.C.A. — R. P. Chineză 83-75, „Dinamo” — R. P. Chineză 58-48.

LUPE. La Arad echipa de lupte Voivodina (R.P.F. Iugoslavia) a înțrecut cu 5-3 o combinată formată din luptători de la C.C.A. și „Flamura Rosie”.

ATLETISM. Concurînd la Sofia, în cadrul campionatelor internaționale ale R. P. Bulgariei, și la Neapole (Italia), în concursul triplu feminin Italia — R. Cehoslovacă — R.P.R., atleții și atletele din țara noastră au reușit succese deosebite. Noi recorduri republicane au realizat: La Sofia — Eli Sabeta Buda (2 min. 12.6 sec. în proba de 800 m.) și C. Greescu (30 min. 39.2 sec. în proba de 10.000 m.), iar la Neapole — Ana Roth (14.4 m. la aruncarea greutății) și Lia Manoliu (46.70 m. la aruncarea discului). În 7 probe (5 la Sofia și 2 la Neapole) sportivii romîni au ocupat primul loc.

Tîr. Trăgătorii romîni au obținut la Copenhaga o excepțională victorie. Ei au înțrecut cu 4-0, la proba de armă liberă, calibrul redus, puternica echipă a Danemarcei.

NATAȚIE. Timp de 3 zile s-au desfășurat la Brno (R. Cehoslovacă) întrecerile de inot, polo și sărituri dintr-o echipă R. Cehoslovacă și R.P.R. Sportivii cehoslovaci au totalizat 239 puncte, iar cei romîni 172.

CANOTAJ. În apropiere de Budapesta, pe apele lacului Tata, au avut loc întrecerile de canotaj-canoe între sportivii romîni și maghiari. În formă foarte bună, canotorii maghiari au câștigat toate probele, atît cele de viteză cît și cele de fond.

Oamenii muncii din Ploiești au manifestat cu căldură pentru prietenia dintre popoarele Romîniei și Iugoslaviei

(Urmare din pag. 1-a)

de specialiști sovietici, au apreciat însă că în regiune există încă rezerve de țite — adăugă îngrășătură și Ni-cov. S-a început atunci lărgirea mării adîncime și s-a dat peste noi și bogate straturi de petrol. De atunci, regiunea Boldești a fost din nou descoperită — iar astăzi șchele Boldești este frumoașă pe tară.

Oaspeții lor se prezintă apoi o probă de țite. Tovarășa Iovanka Broz ia pe deget o picătură de țite, examinează și atrage atenția tovarășului Tito asupra consistenței și grăsimii țitei.

Oaspeții se îndreaptă apoi spre sonde în foraj nr. 755. Urînd pe podul sondei, oaspeții se întrec în sonderii din brigada frunțași a maestrului Savu Gheorghe.

Oamenii muncii din Boldești petrec cu aplauze și aclamații prelungite pe oaspeții iugoslavi.

La uzinele de utilaj petrolifer „1 Mai”

După cîteva minute ne aflăm din nou la Ploiești. Așteptînd revenirea oaspeților, populația invadată, ca și la trecere, străzile și piețele, folosind orice ridicătură — grăjii, vehicule, pomi etc., pentru a-și asigura un loc cît mai bun pentru privit.

Străbătînd cu greu printre șirurile nesfîrșite de oameni, mașinile cu oaspeții iugoslavi și conducătorii romîni ajung la uzinele „1 Mai”. Directorul întreprinderii, ing. Lucian Teodorescu, împlinește pe oaspeți și rostește un scurt cuvînt de bun venit. Răspunzînd, președintele Tito mulțumeste în numele său și al întregii delegații iugoslave pentru cuvintele calde ce i-au fost adresate. El își exprimă satisfacția pentru posibilitatea ce i-a fost oferită de a vizita această întreprindere, care are un rol important în construirea socialismului în Republica Populară Romîni.

În încheiere, președintele Tito urează colectivului de la uzinele „1 Mai” mult succes în muncă.

Oaspeții vizitează halele uzinei. Tovarășii Tito, Karelj și ceilalți membri

ai delegației iugoslave se interesează îndeaproape de procesul de producție, examinează cu interes troilele, pompele „Triplex”, turboburle — utilajul greu petrolifer care se fabrică la această uzină. Directorul întreprinderii, care dă explicații, relevă interesul pe care l-au stîrnit la țirurile și expozițiile industriale internaționale de la Leipzig și din India pompele „Triplex”, în general utilajul petrolifer fabricat aici.

Tovarășul Chivu Stoica arată oaspeților iugoslavi că a lucrat aici ca muncitor în anii 1926-1928. În secția sazangerie al dă o serie de explicații cu privire la desfășurarea procesului de producție.

La secția Mecanică II, în timp ce președintele Tito și ceilalți oaspeți priveau cu interes procesul de producție, care se desfășoară fără întrerupere, tovarășul Gheorghiu-Dej se întrecine prietenesc cu cîțiva muncitori pe care-i cunoaște mai de mult. Ei schimbă cuvinte prietenești cu tovarășul Gheorghiu-Dej, îi pun întrebări, răspund la întrebările sale.

Într-un timp, tovarășul Tito examinează cu interes o piesă executată în această secție.

— Lucru foarte bun, și executat cu măiestrie — spune el. Imi dau seama bine de aceasta fiindcă eu însumi am lucrat ca muncitor în metalurgie.

La ieșirea din această secție, o delegație din partea cooperativei de țite populară „8 Martie” din Breaza oferă ca dar tovarășilor Iovanka Broz, Pepița Karelj, Lepa Popovic, precum și tovarășei Maia Vujanovic cîte o lea și o față de masă frumoase lucrate cu motive naționale.

Oaspeții au trecut apoi să viziteze sediul social al uzinelor. Aci, în frumoasa clădire din curtea uzinelor, se află o spațioasă sală de mese, precum și o sală de teatru. Trecînd prin sala de mese, oaspeții se îndreaptă spre bucătărie. Personalul cantinei oferă oaspeților să guste din mîncarea pregătită pentru muncitori, servindu-le farfuri cu supă. Tovarășul Tito spune că supa este foarte bună.

— Pregătim zilnic patru meniuri, trei de regim și unul normal, arată responsabilul cantinei.

— Președintele Tito și ceilalți membri ai delegației agricole sovietice au avut o consfătuire cu frunțași ai rectorilor bogate și mecanizatorilor din regiune.

— Președintele Tito și ceilalți membri ai delegației agricole sovietice au avut o consfătuire cu frunțași ai rectorilor bogate și mecanizatorilor din regiune.

Atmosfera sinceră și prietenească în care au decurs pînă acum aceste convorbiri îndreptîndu-se convingerea unanimă că „discuțiile de la București vor crea baze solide pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare între cele două state vecine” (Dnievnic-Notivost).

Perspectivile favorabile care se deschid relațiilor dintre cele două republici sînt considerate la Belgrad ca un factor important care va contribui la dezvoltarea ambelor țări. În discuțiile asupra formelor și posibilităților de colaborare care vor fi folosite în viitor de cele două popoare, unie prin țeluri comune, cetățenii Belgradului sînt în evidență de cele mai multe ori nu numai rădăcinile istorice ale tradiționalei prietenii romîno-

iugoslave, ci și că această prietenie este acum cimentată, așa cum spune președintele Tito la sosirea sa la București, de faptul că „cîții popoarele iugoslave și al poporului român sînt adînc interesate de dezvoltarea relațiilor și fie înlesnita prin atenuarea condițiilor de încordări internaționale și prin împiedicarea relărilor „războiului rece” care a provocat pagube uriașe popoarelor”.

Ca și pentru oamenii muncii din R.P.R., pentru popoarele Iugoslaviei desinderea internațională, asigurarea păcii în această parte a Europei și crearea condițiilor de stabilire a unor relații internaționale normale înseamnă posibilitatea de a se consacra construcției pașnice, dezvoltării industriale, agriculturii și vieții culturale, ridicării nivelului de trai.

Exprimînd dorința poporului iugoslav de a-și canaliza toate eforturile spre aceste mărețe țeluri pașnice, Bratne Nedelkovic, președintele Consiliului muncitoresc al uzinei de mașini agricole „Zma” din Belgrad, declară într-o convorbire cu coresp-

dentul agenției Agerpres că locmaș căile de conculare pe țărîm politic, economic și cultural deschis o eră nouă, favorabilă alți iugoslavici cît și Romîniei și celorlalte țări de democrație populară.

Sînt sigur — a declarat corespondentul Agenției Agerpres Iovan Teodorovic, președintele sindicatului de la „Zma” — că între clasa muncitoare din R.P.R. și cea din Iugoslavia nu pot exista neînțelegeri deoarece ele urmăresc același scop în viață: construirea socialismului.

Inginerul Werner, care cunoaște de altfel România, a arătat și el că stabilirea unor relații comerciale normale cu R.P.R. nu poate decît să fie de folos oaspeților uzine tinere în continuă dezvoltare.

Normalizarea rapidă a relațiilor dintre Iugoslavia și România și cu celelalte țări de democrație populară este apreciată ca un factor important de normalizare generală a relațiilor internaționale în toate domeniile — politic, economic și cultural.

— Președintele Tito și ceilalți membri ai delegației agricole sovietice au avut o consfătuire cu frunțași ai rectorilor bogate și mecanizatorilor din regiune.

— Președintele Tito și ceilalți membri ai delegației agricole sovietice au avut o consfătuire cu frunțași ai rectorilor bogate și mecanizatorilor din regiune.

— Președintele Tito și ceilalți membri ai delegației agricole sovietice au avut o consfătuire cu frunțași ai rectorilor bogate și mecanizatorilor din regiune.

Un grup de deputați brazilieni vizitează țara noastră

La invitația Marii Adunări Naționale, luni la amiaza a sosit în Capitală un grup de deputați în Parlamentul Braziliei format din Jeronimo Dixhuit Rosado Maia, Getulio Barbosa de Maura, Estacio Gonçalves Souto Macho, cu soția, Lycurgo Leite Filho și Raichid Saldanha Derzi.

Pe aeroportul Băneasa, pavozat cu drapelule de stat ale R.P.R. și Braziliei, oaspeții au fost întîmpinați de Tită Florea, vicepreședintele al Marii Adunări Naționale, Bucurînd Crăciun, Ion Pas, Victor Ilu, Ligia Macovei și Matei Socor, deputați în Marea Adunare Națională, I. Drînceanu, direc-

tor în Ministerul Afacerilor Externe, I. Hincu, director în Ministerul Comerțului Exterior, funcționari superiori ai Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Un grup de pionieri a oferit flori parlamentarilor brazilieni.

La sosire, Jeronimo Dixhuit Rosado Maia a declarat că, cu toată căldătoria obositoare, deputații brazilieni sînt nerăbdători să cunoască mai îndeaproape țara noastră și prefețele prin care trece ea.

După-amiaza, oaspeții au făcut o vizită la Prezidiul Marii Adunări Naționale.

Au fost de față acad. Mihail Sadoveanu și M. Mușic, vicepreședinții Prezidiului Marii Adunări Naționale, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Tită Florea, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, acad. I. Murgulescu, Gh. Florescu, V. Ilu, acad. prof. dr. N. Gh. Lupu, Ligia Macovei, Emil Popa și Matei Socor, deputați în Marea Adunare Națională.

Oaspeții și-au exprimat dorința de a vizita țara noastră și să contribuie la dezvoltarea legăturilor economice și culturale dintre R.P.R. și Brazilia.

Vizita s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Vianu, regizorul Ion Sahighian, maestrul emerit al artei din R.P.R., în numele Teatrului Armatei, Eugen Jeleapov, directorul Teatrului Național din Cluj, Lucia Demetriu, Chirilă Economu, din partea Sindicatului lucrătorilor din instituțiile de artă și cultură.

Artistă Victoria Mierlescu a dat cîțire salutului adresat de Teatrul Comsomolului Leninist din Moscova.

Colectivul a fost salutată de R. Bîținer, directorul Teatrului tinerei generații din Dresda (R.D. Germană), J. Kaksos, directorul Teatrului de copii și tineret din Bratislava (R. Cehoslovacă) și P. Damianova, directoarea Teatrului pentru tineret din Sofia (R.P. Bulgaria).

În numele C.C. al U.T.M. tov. Maria Apostol a felicitat colectivul Teatrului Tineretului și l-a acordat Diploma de onoare a C.C. al U.T.M.

(Agerpres)

Prinz oferit în cinstea zăriștilor iugoslavi — oaspeți ai țării noastre

Luni 25 iunie Direcția presei din Ministerul Afacerilor Externe și Uniunea Zăriștilor din R.P.R. au oferit un prinz în cinstea zăriștilor iugoslavi sosiți în țara noastră cu prilejul vizitei președintelui R. P. F. Iugoslavia, I. Broz-Tito.

Au participat redactori-șefi ai zăriștilor și publicațiilor centrale și alți zăriști romîni, corespondenții permanenți ai presei străine la București, precum și trimiși speciali ai zăriștilor și posturilor de radio din străinătate care se află la București cu același prilej.

Au fost de asemenea de față și atașai de presă ai unor misiuni diplomatice acreditate la București.

Sesiunea științifică a Școlii superioare de științe sociale „A. A. Djanov”

La 25 iunie a.c. a început sesiunea științifică a Școlii superioare de științe sociale „A. A. Djanov” de pe lângă C.C. al P.M.R. Sesiunea tine pînă în ziua de 28 iunie a.c. și cuprinde referate asupra importanței documentelor Congresului al II-lea al P.M.R. și ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S., precum și referate asupra unor probleme importante de istorie, filozofie și economie politică. Referatele, prezentate spre consultare cu 5 zile înainte de sesiune, sînt urmate de discuții.

5 ani de activitate a Teatrului Tineretului

La Teatrul Tineretului a avut loc luni după-amiaza o festivitate cu prilejul împlinirii a 5 ani de activitate a teatrului.

Au luat parte tov. Ion Pas, prim-locuitor al ministrului Culturii, reprezentanți ai teatrelor din Capitală și din țară, oaspeții de peste hotare, artiști ai poporului, artiști emeriti, actori, oameni de artă și cultură, oameni ai muncii din Capitală.

Despre activitatea Teatrului Tineretului a vorbit Constantin Sincu, laureat al Premiului de Stat, directorul teatrului.

Din partea Ministerului Culturii, colectivul teatrului a fost felicitat de tov. Ion Florea, directorul Direcției teatrelor din Ministerul Culturii.

Colectivul Teatrului Tineretului a fost felicitat de Lucia Sturza Bulandru, artistă a poporului din R.P.R., în numele Teatrului Municipal, de academicienii Victor Eftimiu și Tudor

sedință consacrată comemorării a 50 ani de la moartea lui H. Ibsen. Va conferența acad. G. Călinescu.

Repriza a doua a întîlnirii internaționale de fotbal dintre echipele selecționate secundare ale R.P.R. și Norvegiei va fi transmisă de la Ploiești pe posturile noastre de radio cu începere din jurul orei 18.55. Transmisia se va face pe programul 1.

</

